

Środa, 3 września 2008 r.

Europejskie prawo umów

P6_TA(2008)0397

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 września 2008 r. w sprawie wspólnego systemu odniesienia w zakresie europejskiego prawa umów

(2009/C 295 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie europejskiego prawa umów ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 września 2006 r. w sprawie europejskiego prawa umów ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie europejskiego prawa umów i rewizji dorobku prawnego: kierunek ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 26 maja 1989 r. ⁽⁴⁾, 6 maja 1994 r. ⁽⁵⁾, 15 listopada 2001 r. ⁽⁶⁾ i 2 września 2003 r. ⁽⁷⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 25 lipca 2007 r. zatytułowane „Drugie sprawozdanie okresowe w zakresie Wspólnego Systemu Odniesienia” (COM(2007)0447),
  - uwzględniając stanowisko określone przez Radę ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dnia 18 kwietnia 2008 r.,
  - uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że naukowy projekt wspólnego systemu odniesienia (DCFR) ⁽⁸⁾ został przedstawiony Komisji pod koniec 2007 r.,
- B. mając na uwadze, że DCFR podlega obecnie ocenie dokonywanej przez sieć kilku grup naukowców, w tym „Association Henri Capitant des Amis de la Culture Juridique Française” [Stowarzyszenia przyjaciół francuskiej kultury prawnej im. Henriego Capitanta] oraz „Société de législation comparée” [Stowarzyszenie prawa porównawczego], które opublikowały już „Principes contractuels communs” [wspólne zasady umów] i „Terminologie contractuelle commune” [wspólną terminologię umów] ⁽⁹⁾,
- C. mając na uwadze, że Komisja rozpoczęła wewnętrzny proces selekcji mający na celu określenie, które części DCFR zostaną ujęte w dokumencie, który wkrótce ma się ukazać, np. w białej księdze Komisji na temat wspólnego systemu odniesienia (CFR),
- D. mając na uwadze, że DCFR jest jedynie dokumentem naukowym i ewentualny wybór jego części, które zostaną ujęte w opracowywanym dokumencie Komisji, ma w dużym stopniu charakter polityczny,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0615.

⁽²⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, s. 247.

⁽³⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, s. 109.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 158 z 26.6.1989, s. 400.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 205 z 25.7.1994, s. 518.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 140 E z 13.6.2002, s. 538.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2004, s. 95.

⁽⁸⁾ wyd. Von Bar, Clive, Schulte-Nölke i in., *Principles, Definitions and Model Rules of European Private Law — Draft Common Frame of Reference (DCFR)* [Zasady, definicje i wzorcowe uregulowania europejskiego prawa umów — projekt wspólnego systemu odniesienia] z 2008 r.

⁽⁹⁾ red. B. Fauvarque-Cosson, D. Mazeaud, zbiór „*Droit privé comparé et européen*” [Prawo prywatne porównawcze i europejskie], Tomy 6 i 7 z 2008 r.

Środa, 3 września 2008 r.

1. z zadowoleniem przyjmuje przedłożenie DCFR i oczekuje, że ostateczny DCFR opracowany przez naukowców zostanie przedstawiony Komisji do końca grudnia 2008 r.;
2. wzywa Komisję, aby przedstawiła precyzyjny i przejrzysty plan, w jaki sposób zostanie zorganizowany i skoordynowany proces selekcji zmierzający do opracowania dokumentu Komisji, w szczególności w odniesieniu do wszystkich dyrekcji generalnych uczestniczących w pracach;
3. wzywa Komisję, żeby zagwarantowała, że DCFR zostanie udostępniony w możliwie jak największej liczbie odpowiednich języków, tak żeby zapewnić jego dostępność wszystkim zainteresowanym podmiotom;
4. zwraca się do Komisji, aby rozważyła przekazanie projektu Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości, Wolności i Bezpieczeństwa z pełnym udziałem wszystkich innych właściwych dyrekcji generalnych, jako że CFR dalece wykracza poza prawo umów konsumenckich, oraz żeby udostępniła niezbędne zasoby materialne i ludzkie;
5. zwraca uwagę, że dokument Komisji stworzy podstawę decyzji instytucji europejskich i wszystkich zainteresowanych podmiotów w sprawie przyszłego celu CFR, jego treści i skutków prawnych, które mogą objąć zakres od niewiążącego narzędzia legislacyjnego po ustanowienie opcjonalnego instrumentu w europejskim prawie umów;
6. jest zdania, że niezależnie od przyszłego kształtu CFR należy ustanowić środki, które zapewnią, że system ten będzie regularnie aktualizowany, żeby odzwierciedlić w prawie umów zmiany i sytuację w poszczególnych krajach;
7. wskazuje, że w podejmowaniu jakiegokolwiek decyzji w sprawie treści CFR Komisja powinna mieć na uwadze oświadczenie Rady z dnia 18 kwietnia 2008 r., że CFR powinien być „narzędziem służącym lepszemu stanowiению prawa” tworzącym „zbiór niewiążących wytycznych, z którego dobrowolnie korzystać mają prawodawcy na szczeblu Wspólnoty”;
8. proponuje, żeby w takim przypadku CFR był jak najszerzy, oraz wskazuje, że na tym etapie być może nie zaistnieje potrzeba wyłączenia jakiegokolwiek treści czy materiałów;
9. podkreśla ponownie, że w jakimkolwiek procesie selekcji należy dać wyraz wynikom niedawnych warsztatów w sprawie CFR; podkreśla, że dalsze konsultacje powinny być szeroko zakrojone i gwarantować zrównoważony udział wszystkich właściwych zainteresowanych stron;
10. jeżeli odpowiednie części CFR będą wykorzystywane w charakterze niewiążącego narzędzia legislacyjnego, proponuje, żeby dołączać je do wszelkiego wniosku legislacyjnego Komisji lub ogłoszonego przezeń komunikatu, które dotyczą prawa umów, tak aby zapewnić, że prawodawca wspólnotowy bierze je pod uwagę;
11. zwraca uwagę, że w podejmowaniu jakiegokolwiek decyzji w sprawie treści CFR Komisja powinna mieć na uwadze, że CFR może dalece wykroczyć poza ramy zwykłego narzędzia legislacyjnego i w efekcie stać się instrumentem opcjonalnym;
12. sugeruje, że jeżeli przyszły kształt CFR będzie zmierzał w kierunku instrumentu opcjonalnego, system ten powinien ograniczyć się do tych dziedzin, w których prawodawca wspólnotowy podejmuje działania, prawdopodobnie będzie je podejmował w najbliższej przyszłości lub które wiążą się ściśle z prawem umów; proponuje, by wszelki instrument opcjonalny oprzeć na DCFR; jest zdania, że w każdym przypadku należy starannie zagwarantować, że proces selekcji nie podważy ogólnej spójności instrumentu opcjonalnego;
13. nalega, żeby Parlament w pełni uczestniczył i był konsultowany w jakimkolwiek procesie selekcji, który prowadzi do opracowania przyszłego dokumentu Komisji w sprawie CFR;
14. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.